

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Ioannis Diacrinomeni de ecclesiastica historia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

vsque nunc audisti o acer aduocate Origenis prauitatum.

Sanctissimus patriarcha dixit: Ostensa sunt conscripta Eusebii etiam per paternam vocem aliena esse a catholica ecclesia.

Demetrius Deo amabilis diaconus & vasorum custos legit.

Theodori lectoris de ecclesiastica historia.

Perfa quidam Xenaias vocatus, quem tempore sacerdotii sui Calendio inueniens ecclesiastica adulterare dogmata, & castella excitare, pellit a regione. De hoc multa, quæ a diuersis audiens scrutatus sum, ex parte dicam. A Persarum enim regione proprium dominum fugiens, ad Romanorum peruenit. Et paulo post. Hunc Petrus pro Cyro Hierapoliensium ecclesie episcopum transmittit; quem non post multum episcopi a Perside venientes quasi vernulam arguebant, & vt diuini exortem baptismatis. Quo comperto Petrus, quid oportet fieri non curans, dixit sufficere illi episcopi consecrationem ad supplementum * diuini sacramenti.

* diuinæ initiationis.

Stephanus diaconus & notarius venerabilis patriarchii legit.

Ioannis † Diacrinomeni de ecclesiastica historia.

Non enim licitum asserere Xenaias, angelos, cum incorporei sint, corpora facere, & quasi in humanis formis existentes corporeos formare. sed nec illud existimare, honorem aut

† Diacrinomeni .i. segregati. sic vocabantur qui Synodum Calchedonensem non recipiebant. ex Leontio de sectis.

χει τῶ νῦν ἀκηκόας ὡς δὲ συνέσσωρησε τοῖς Ὀρεινοῖς ἀποπήμασιν.

Ο ἀγώτερος πατριάρχης εἶπεν· ἀπεδείχθησαν τὰ συζητήματα τῶ Εὐσεβίου ἔξω διαπατριτικῆς φωνῆς ἄλλοτεία ἔξω τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

Δημήτριος ὁ διάλαβέστατος διάκονος ἔσπευσε ἀναγνῶσαι.

Θεοδώρου ἀναγνώστου ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἰστορίας.

Γέρσης τις Ξεναίας Ὀρεινῶν, ὃν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἱερατικοῖς χρόνοις ὁ Καλενδίου ἄρρηκῶς τὰ ἐκκλησιαστικὰ νοθεύοντα δόγματα, ἔτις κάμια διασπορεύματα, ἀπελαυνεῖ τῆς χώρας. πρὸς τοῦτου, ἀπολλὰ παρὰ διαφόρων ἀκηκόως ἠκρίβωσα, διότι μέρος λέξω. διότι τῆς τῆς Περσῶν χώρας οὐκ εἶον διαπορεύει πεφουζῶς. καὶ μετ' ὀλίγου. ποδῶν ὁ Γέσης ἀπὸ Κέρρα τῆς ἱεραπολιτικῆς ἐκκλησίας Ὀπισκοποῦν ἐκπέμπει ὃν μετ' οὐ πολὺ Ὀπισκοποῦν ἐκ τῆς Περσικῆς παραγυροῦ οὐκ ὀλίγοι λέγον, καὶ τῶ θεοῦ βαπτίσματος ἀμπεροχον. ὅτι μεμαδικῶς ὁ Γέσης, πὶ δεῖσι γυρέσθαι μὴ φρονήσας, ἐφισιν ζερεῖν αὐτῶ πλὴν τῶ Ὀπισκοποῦ χροτονίαν πρὸς ἀναπήσθαι τῆς θείας μυστήσεως.

Στέφανος διάκονος ἔσπευσε τῶ διαγοῖ πατριάρχου ἀναγνῶσαι.

Ἰωάννου τῶ Διακρινομένου ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἰστορίας.

Μὴ γὰρ ἔξω θεμιτὸν εἶλεγει ὁ Ξεναίας, ἀσωμάτους ὄντας ἀγγέλοις σωματοποιεῖν, ἔως ἐν μορφῆς ἀνθρώπων ὑπαρχόντας ἐν σωματοῖς τοιοῦτο. ἀλλὰ μὴ μὴ καὶ αἰεὶ νομίζειν, πῶς

ANNO CHRISTI 717.

ANNO
 CHRISTI
 787.

ἡ δὲ ἐκεῖθεν ἐκνήκειν τῷ Χριστῷ πῶς διὰ
 γραφῆς αὐτῶν τεχιτυοιδῶν εἰκόνα·
 εἶδ' ἵμῶν αὐτῶν παροδεκτικῶν εἰδέναι
 πῶς ἐν πνεύματι ἔλληθειά προσκυώ-
 σιν· καὶ μὴ ἔτερον εἰδέναι δὲ λέγει κα-
 κείνο, νηπιώδεις εἶδ' φρενὸς τὸ πλασούρ-
 γεῖν ἐν παλαιῶν εἰδώλων τὸ πανάγιον
 ἔπροσκυώτην πνεύμα· καὶ τοῖς βασι-
 λευικῶν οὐδαμῶς παραδεδοκότων
 γραμμῶν, ὅτι γέρονε παλαιῶν τὸ
 ἄγιον πνεύμα, ἀλλ' ὅτι ἐν εἰδῶν παλαι-
 ραῖς ὡς ποτε· τὸ δὲ οἰκονομικῶς, ἀλλ'
 ἐκ οὐσιωδῶς οὕτω πως ἐφάπαξ φα-
 νέν οὐδαμῶς ἀμύδιον τοῖς δισέβοσι
 σώματος εἰδῶν ποιῆν. ταῦτα Φιλό-
 ξενος διδάσκων, ὁμοίᾳ τῇ διδασκαλίᾳ
 ἔπύργον ἐπέφερε. πολλὰ γὰρ ἔδεν γυνῶ
 ἀγγέλων μὲν εἰκόνας καταφέρον ἔξή-
 λειφε, ταῖς δὲ τῷ Χριστῷ τυπούσας εἰς
 ἀδύτοις ἐταμίβει τοῖς.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης εἶπεν· ἀκούσωμεν ἱεροὶ ἄνδρες, π-
 νες ἐκ ἐδέξαστο τὰς σεπίας εἰκόνας, ἀ-
 βάπτιστοι, Μανιχαῖοι, Ὁ Φαντασίας
 πρεσβύοντες Ἰππὶ τῆς τῆς Χριστοῦ οἰκο-
 νομίας. καὶ ἐκ τῶν μασμάτων αὐτῶν
 Ὁ τῆς χειρανοκατηρελικῆς ἀρίστεως
 εἰσηγητῆ ἔλαβον τὰς ἀφορμας.

Σάββας ὁ διλαβέσατος ἡγουμένως
 μονῆς τῆς Σπουδίου εἶπεν· βίχαισιν
 μὲν τῶν δεῶν ἔτῃ ἀγαπητικῆ παροαρ-
 σῆ τῆς δεασοτῆς ἡμῶν τῆς ἀγαθῶν, ὅτι
 Ὁ ψευδοφύλακας τῆς ψευδοσωμῶδου
 ἐκείνης ἐδριαμβάθησαν μετὰ καὶ τῆς
 σωτηροῦτων αὐτοῖς αἰρετικῶν.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· ἀνάθεμα
 αὐτοῖς.

Κωνσταντῖν ὁ διλαβέσατος ἀνα-
 γνώστης τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκ-
 κλησίας ἀνέγνω.

gloriam impedere Christo ima-
 ginem ei per picturæ artem * ef-
 ficere : esse autem illi solam ac-
 ceptabilem nosse in spiritu & *effectam!*
 veritate adorationem. Et post *Ionn. 4.*
 alia. Nosse autem dicit & illud,
 esse puerilis sensus, fingere in
 columbæ idolo sanctissimum &
 adorandū Spiritum; præsertim
 cum euangelicæ nequaquam
 tradant literæ, quia factus est
 columba Spiritus, sed quia in
 specie columbæ apparuit ali-
 quando: quia vero dispensato-
 rie, non substantialiter semel o-
 stensus est, non ideo aptum piis
 est corporis idolum faciendi.
 Hoc Philoxenus docens, vna
 cum doctrina etiam opus patra-
 bat. Crebro namque angelo-
 rum imagines quidem depo-
 nens debebat; eas vero quæ
 Christum figurabant, in abdi-
 tis locis occultabat.

*Matth. 3.
 Marc. 1.
 Luc. 3.
 Ionn. 1.*

Tarasius sanctissimus patriar-
 cha dixit: Audiamus, sacrati vi-
 ri, qui non receperunt venera-
 biles imagines, non baptizati,
 Manichæi, & hi qui phantasmam
 prædicant in Christi dispensa-
 tione: ex quorum pollutionibus
 Christianos accusantis hæreseos
 introductores fomites susce-
 runt.

Sabbas reuerendissimus he-
 gumenus monasterii Studii di-
 xit: Gratias agimus Deo & bo-
 næ voluntati dominorum no-
 strorum bonorum, quia falsi cu-
 stodes pseudosyllogi illius deu-
 cti sunt vna cum consentienti-
 bus sibi hæreticis.

Sancta Synodus dixit: Ana-
 thema illis.

Constantinus reuerendissi-
 mus lector sanctissimæ eccle-
 siæ legit.